

indiget huius ut ferat in bonu in coi: q' neq' intellus indige-
bit huius ut in e' p'ria ferat.

Nihilominus tenenda e' 2^a s'na affirmatiua, qua
sequitur D. Th. & alij asserentes dari in nro intellu huius
promouend' p'ioris: qui huius sunt qualitates quaedam ab ipso
intellu distinctae. q'q' facultat' ad assentiendu' p'imis p'is.
q' d'uglici p'into. e' a posteriori, quia q'n in aliq' p'ia de
cursu temporis dat' maior facultas, & p'p'riando in suis
operibus exercendis, q' daret' a p'io, signu' e' in illa dari
h'um ad tales operationes. s' nos ex p'rimur n'rum intellu
facilius assentiri p'imis p'is de cursu temporis, & post q'n
illis saepe assentire e', q' initio assentiret'. q' signu' e' assi-
misse huius, aq'q' h'ae maior facultas p'cedat. Dues eam
facultatem, q' h'ae ex p'rimur n' p'ouenisse ex ab h'ub, et
ab sp'ibus insementibus ad apprehensionem: s' 2^a, quia
sape nemusius apprehendunt' tri ab h'oe ex creatio, qui
h'et sp'is ualde incensas q' ab eo, incipit: et t'n ille 1us ex p'edi-
tius assentiri: q' illa maior facultas n' sol' p'ouenit ab ip'is
h'ois, s' e' ab huius in me inclinante ad assentiendu'.

2° p'ri. hae oia a p'iori, quia ois p'ia cognoscens, & asse-
tens, q' aliquid in d'riam, aut difficultem h'et in operando, in-
diget huius, quo talem indriam, & difficult' uincat: s' illu' s'et

cc a a

cōtra p̄ria h̄c illa v̄ndria. q̄ indiget h̄ibus ad illa
 suḡerendam. Ma. & cont. recte. h̄ent. p̄ illin; quia
 p̄ria, q̄ n̄ tendit in ob̄iū p̄ cognitionem simplicem tanq̄m
 ab exercitacione sp̄ci, s̄d p̄ actum quasi reflexū; & pp̄. rōem
 motiua (a q̄ p̄ magis & minus exercitari, uel ob̄ maiorem,
 & minorem aduertensiam, uel ob̄ aliud impedimen-
 tum.) h̄c in operando aliqua v̄ndria, uel ab̄og. nece-
 s̄tati ab̄ ob̄ta, quoad ex̄c̄itū. atqui in illis ita s̄ h̄c cō-
 p̄ria (neque n̄ tendit in illa simp̄li exercitacione abs̄ p̄i, s̄d
 p̄ actum uelutiū & propter rōem motiua. i. pp̄. penetra-
 tionem trōnd.) q̄ h̄c in operando cō p̄ria ipsa p̄ria
 aliqua v̄ndria, & cont̄ indiget h̄ibus: q̄ n̄ ē neganda
 dari in nob̄ h̄is primord̄ principiorum.

Enodandū arḡ. pro i. s̄na.

Ad i. argū pro i. s̄na. n̄. s̄is. Ad eius probem d̄ct̄.
 illin; ad erēndū illam eē ueram, si procedat de p̄ria nati,
 q̄ tendat in ob̄iū p̄ simplicem exercitacionem sp̄ci, et n̄
 pp̄. aliqua rōem motiua, qua p̄cipiat. Cō h̄c p̄ria uendū
 & in illis n̄ simplicem apprehensionē: eē d̄ct̄. si procedat
 de p̄ria, q̄ tendit in ob̄iū p̄ simplicem apprehensionem et
 exercitacionem sp̄ci, s̄d p̄ actū quasi reflexū, & illicitū
 pp̄. aliqua rōem motiua, qua p̄cipiant: huiusmodi n̄ p̄ria,

n̄ s̄nt.

n̄ sunt oīo delectati ad ob̄tū, s̄d aliqua h̄nt in d̄iam pp̄
 maiorem: & minorem efficaciam q̄ illis proponi q̄ illa
 rō motiva. Deinde d̄st. et̄ Min. asserendo in illis q̄ p̄ria,
 n̄ eī gōam natem q̄ operet̄ q̄ simplicem cōtationem &
 q̄ actū directū ac simplicem: et̄ qua operet̄ p̄p̄riam mo-
 tivā, & q̄ actū quasi reflectivū, i. iudicativū. Deinde. N. cōt̄.
 quia ille mis operandi p̄p̄riam motivā, & q̄ actū quasi re-
 flectivū, semper se involvit aliqua m̄ria in p̄ria, ad qua
 m̄riam supponendam, verius ē h̄us. Ad cōfir. N. Mai.
 & diversitas rōisiam ē assignata ex vario mis, quo in illis ten-
 dit in obiectū q̄ simplices apprehensiones, atque q̄ actū iudi-
 cativū & quasi reflectivū.

Ad 2^{am} N. Min; quia et̄ in illis tendit in p̄ria p̄ria
 practica q̄ aliqua rōis motivā, i. p̄p̄riam sibi appo-
 ritam. p̄rio inde q̄ indiget h̄ibus, cum n̄ sit simplici, &
 oīo delecti actus in eo casu. s̄d p̄prio m̄ria, d̄i illud
 n̄ de sumi ex divina P̄. Nam D. H̄er, & reliqui. P̄.
 signant t̄m n̄rū in illis ex se eī propensū, & inclinātū ad
 assensendū primis p̄rijs: n̄ ideo t̄m negant illud indige-
 re h̄ibus, ut facilius, & delectabilius illis assentiāt. Ad
 cōfir. N. Min. cum probabiliori s̄ria Theologorū, q̄is
 n̄ voluntas maxime propendeat in bonū in cōi, tanq̄m
 in suū ob̄tū, quia t̄m n̄ fert̄ in illud q̄ actū simplicem

s̄d.

066
sā factū quasi reflexū & p̄ rōm motū, seq̄ indigere
hū, quo p̄cilius & delectabilius in illud ferat̄.

Et rō hū primorū priorū nris
actibus acquirant̄.

Anḡles ē in hac re s̄nā. i. neq̄. quā seq̄ D. Th. ca-
ly. asserentes hū primorū priorū n̄ alq̄ p̄aulat̄ nris
actibus s̄ā iōe nobis a nā; p̄int̄ ē quia hū primorū
priorū p̄eruat̄ nris actibus infusi in ē creationis ins-
tanti: q̄ n̄ acquirunt̄ nris actibus. Contra aale. P̄. h̄ij.
quia Anḡ in sua creatione infusi p̄erunt sp̄is, & hū in-
feruentes, n̄ solum ad nobiliores operationes, s̄ā et ad
minus nobiles: q̄ h̄ij b̄ij (saltem ad nobiliores operatio-
nes, q̄les sunt actus primorū priorū) infundi debe-
runt: s̄n̄s. coit̄. recipi a Theol. contra vero h̄et̄ efficacia
ex illo u. l. gari p̄rio D. Dionisij. Supremū infimi at-
tingit infimū Supremi; i. Cut ad nris institutū appli-
cēt̄) suprema operatio hūis olet habere eadem p̄uile-
gia, q̄ h̄et̄ infima q̄ que operatio Angeli: q̄ cum suprema

hominis

hominis operatio sunt cognitiones prioru; debuit na ad
 has operationes hui concedere, quod illis Ang^s concessit.
 ad operationes quaque minus nobiles. Confr. quia Deus
 n^o condit nam operandi prio destitutam: sed hui prioru
 sine prio omniu sciari. q^o n^o e^o verisimile intell^o n^orum
 absque illis a Deo creatis fuisse.

Tonenda nihilominus e^o sna e^o affirmativa, scio-
 is, que aserit hui primoru prioru n^o e^o nobis a na in-
 ditis sed nris actibus paulatim acquisitas. fentum e^o q^o
 inde colligimus nos acquirere hui e^o aliquod oba^o q^o de-
 cursu temporis e^o et frequentior actu^o et perimur maio-
 rem facultatem in operando e^o tale oba^o. q^o initio ex-
 periebamur: sed et perimur decursu temporis maiori nos
 facultate assentiri primis prijs q^o initio assentiebamur.
 q^o signu^o e^o nos nris actibus, acquisisse hui e^o ipse e^o prio-
 Confr. quia si illos ingis a^o na haberemus, statim e^o vice,
 cu^o magna facultate e^o prijs assentiremur, quod tri e^o contra
 experiam. 2° B^o. quia hui virtute n^o sunt nobis ingeni-
 ti a^o na: q^o neq^o hui prioru. Contia valet a^o paritate rois.
 Prii coiti recipiti. e^o insug^o probati. quia alioquin nemo potet

feri virtuosus. Nemo n. acquirit propensionem innatas
 contrariam, ut patet in lapide, qui quis mille's sursum
 proijcatur, nunquam se ascendere conuenit. §. 100.

Quare ad iuriam opposita inas. §. 101. Ad eius probatioe
 n. cent. & ad probatorem illius, q. desumitur ex illo pronun-
 ciato, supremum inq. ut dicitur n. e. opus, ut supremum
 infimum attingat inq. nam supremum quoad oia; alioquin
 deberet na nobis infundere sp. intelligit primord. prior.
 quia. s. Ang. illas impedit ad omnes operationes: quod tñ
 nemo docet. Sufficit q. quod supremum inq. at-
 tingat infimum supremum quoad aliqua tm. quod in nro cau
 ertur in hoc, quod e. n. cognoscere discursiue. Nam in
 Ang. oia cognationes sunt n. discursiue, in hoc aut cog-
 nationes primord. prior. snt e. n. discursiue, ut postea
 dicitur. Ad corpus die Deu n. condidisse nam humana
 oia prio operandi destitutam; siquidem illi concessit
 intell. & sis, qui sunt prio operandi; condidisse tm
 illa destitutam aliquo prio, qualesunt sp. & huius, quod
 nullus e. inciens, quia sp. & huius ministerio suu, aut

pro prijs actibus, de cursu temporis, aquiri poterant.

Quaest. 2^a

Q^{uestio} 1^a 2^a

Stro ois dca, disciplina^m intellua
fiat ex antecedete cognit^o.

Id est huc lo dca, disciplina^m intellua, aq^{ue} notia dis
cursiua. dicit q^{od} Arist. oim sciam discursiua^m fieri ex ante cogi
tione, ut inde concludat notiam discursiua^m non sciam^{is} fieri
ex ante cogit^o. et conti^{nue} nec danda s^{ed} henda est aliqua p^{ro}secuti
ta. antea^m dnoem conficiamus.

Req^{uiritur} 1^a s^{ed} illa notia aⁿis, ex qua fit notia discursiua,
qua^m Arist. appellat dca^m, et disciplina^m, deat est iudicatiua.
Et affir. ut probat^{ur} est tractando de discursu^m s^{ed} p^{ro}cedit. obiont.
ad illud req^{uiritur} saltem duas notias iudicatiuas.

Req^{uiritur} 2^a s^{ed} una, s^{ed} eadem notia discursiua p^{otest} appellari dca,
disciplina^m q^{ue} intellua^m. Et affir. s^{ed} p^{otest} quia illa nec notia discursiua,
q^{ue} producta in in^{ter} discipuli^m p^{otest} p^{ro}cedit a magistro, s^{ed} p^{ro}cedit a p^{ro}rio di-

directio quodam, aut scriptura, apph. dicitur. que recipi. in
discipulo a cuius intell efficitur, hoc dicitur. q bene se una,
cauq notitia discursiva appellari divina, discipulo intellu.

Quodabis 2: q ois notia discursiva sit sub dicitur, & discipulo intellu.
luna? D. neg. si proprie loquendum sit. Si. quia scia propria inue-
nitione acquisita n procedit ab aliquo magistro, & contra nec recipi.
in discipulo (n n dicitur discipulus, ubi n dicitur magister.) et tunc
scia discursiva: q n ois notia discursiva e dicitur aut discipulo. q 2
apph. si minus proprie loquamur. Si. quia et scia propria in-
venit acquisita, et dicitur qd procedat a magistro, nepe a Deo, ta-
q a pccatis magistro in nos, taq in discipulis: q que e ab alio, di-
citur dicitur: que recipi in nobis, apph. discipulo. q nulla dicitur notia
discursiva, q n sit sub dicitur & discipulo; sed e contra e magis conpms
ante.

Quodabis 3: q dicitur scilicet sophisticis, & pseudodogmatis, sit discursiva
& causat in notia ante seu a pmissis? D. apph. q quia qua-
ties intell assentat alicui dicitur qd medium contentu in pmissis
talis dicitur e discursiva: sed intell assentat dicitur sophisticis, & erro-
nea qd medium contentu in pmissis: q tales dicitur snt discursiva.

Nam qis illa pmissa snt in se falsa, suppet tunc quod apparen-
ter cognoscantur taq vera, ad hoc ut illas applicet, & illa efficit, &
forte influant in dicitur. us

Art. 3.

37.

³
omni
Cognitio Prior. sic discursus

Et q̄ resolutis. et explicatis suis, in quo procedit. Not. eū dari quāsit. prius
ultis, q̄ appellanti eū prius in seipsi. qualis eū illa. Impossibile eū iudicari,
eū eū n̄ eū. De quolibet uerū eū affirmare, aut negare. eū uerū eū
maius sua p̄d. not. eū h̄c prius posse cognosci eū nobis uno eū tri-
bus m̄is. eū cognit. m̄ imperfecta eū h̄c discursu eū posteriori, n̄ gene-
tratis tri. 2. cognit. p̄fecta habita eū generatōe m̄ triū. q̄n. 3.
aliquis ita acuto potest ingenio, ut proposito aliquo eū prius statim
generet tri eū absq̄ ulla inducēt. ad eū illi assentiō. 3. m̄o pos-
sunt cognosci eū cognitione eū media m̄ duas p̄cedentes
h̄c inductionem; q̄n. 3. uel quā primū p̄m̄. n̄ h̄c clar. uel q̄
ingeniu n̄ eū ita acuto, n̄ statim generatōe tri; s̄c facta p̄rius
induct. h̄c aliqua singularia.

Et q̄n̄ procedit de cognitione primi prius, aut 2. m̄o h̄c
Et nota, quia de cognitione primi prius eū n̄o acceptat. quā n̄
appellat notiam primi prius simpli. s̄c m̄ m̄ quid, cognoscit
q̄n̄ illa n̄ cognoscit primū p̄m̄, q̄n̄ tale eū h̄c discurs; q̄n̄
causati ab ante notia iudicat. fatenti eū cognitionem primi
prius 2. m̄o accepta, n̄ eū discursiua, quia n̄ eū ab aliqua notia
iudicatiua ante, s̄c a generatōe triū, q̄n̄ eū notia iudicatiua.

Procedit q̄ q̄ de notia habita 2. m̄o; q̄n̄ assentiō a leuili
p̄rio, facta p̄rius inductione singularia. Atq̄ in hoc sui eū dicit

cognit.

Asserendo cognitione primi prii habitus inductione, et dicitur in-
 ductionis apparentis. nunc inductionis, quae sit uera inductione se-
 cundum N. coniectura. et ratio est, quia nullus n. assentit e. prius pp. ante
 inductionis, sed pp. penetrat in tritu. unde in eo casu n. dabo uero
 inductione cui n. assentit coniectura, pp. ante. Dato tamen inductione appa-
 rentis, cuius ante inseruit tamen, tanquam inductione, ad hoc, ut nullus penetrat in
 primi prii: illis autem penetratis, datur assentit indegenit ab ipso
 ante inductionis, ut uideat ueritatem prii, ut absoluta, et indepen-
 dentem a ueritate ipsius ante (alioquin n. illud cognoscit in qua
 primo prii). et tunc est et ut illa cognoscit primo prii habitus sta-
 tem inductione, sit eiusdem speciei ad illa, et sine inductione habentis.
 quod tamen n. ita est, si causaretur effectus, et potest ab ante inductione
 nis.

Quaest. 3.

Art. primus, d. 2.

Quae sint Praecognita, & Praenotiones.

Notandum imprimis e Praecognita, appellat id, quod cognos-
 citur ante aliud. Praenotionem autem esse id, quod de praecognito
 cognoscitur; et diuiditur in praenotionem quid sit; et quod sit. Deinde

praenotio

pronotio quid sit diuidi in pronotionem quaternis, & quid
 rei. Pronotio aut quod sit, diuidi in quatuor reir. quores pot
 existere, & in quod sit principiorum. Si quod prima sunt uero
 notandum e pronotionem propositam qualesione pot pro
 cedere de praecognitis, & pronotionibus habendis ante
 ingressu demonstris, in quo se illam tractauit Arist. uel
 posse procedere et de praecognitis, & pronotionibus in ipso
 progressu demonstris.

Pro i q. si. Duo e. Praecognita sunt tria, nempe subti,
 Passio & prii Pronotionis & quatuor. quod sit, & quid sit
 subti. quid sit passiois, & quid sit prioru. Et eto quia
 nec danti plura, nec pauuora praecognita; n' item plures nec
 pauuiores pronotiones habende ante ingressu demonstris, ut
 cogitanti patebit: q' am e, praecognita ee tria; pronotiones ee
 quatuor.

Insurgit in Veneto probando e etiam, aut praecogni
 ta ee plura, nempe quatuor; aut pronotioes ee pauuiores, nege
 tros. Nam a qualibet (inquit) trii abstracta deduci q' unu
 concretu. Sa quatuor sunt pronotiones: q' quatuor erunt
 praecognita: uel, si praecognita sunt ee tria, tres ee erunt
 pronotiones. Et Did. Min. asserendo a qualibet trii pos
 se deduci unu concretu. p'rii sumptu: n' ee ma' sup'at.

Unde

Unde quia dantur quatuor praenotiones, dantur et quatuor
 praecognita, prout sumpta. n. d. mat. sumpta. de leg. Arist.
 loquitur. subdit si ponantur quatuor albedines in tribus locis
 erunt quatuor alba prout; at il. mat. tria tm.

Adhuc obijciunt; quia medium dicitur praecognosci ante in-
 gressum dicitur: q. praecognita sunt quatuor, & n. tria. h. m. s.
 quia ante dicitur cognoscenda sunt tria; sed tria n. pos-
 sunt cognosci, n. cognoscantur medium se + quo cog. consistit
 unt: q. est. Be. dist. Arist. asserendo medium n. pot. dicitur
 cognosci p. se separatim a trijs, sicut subdit et passim cognos-
 cuntur. Quod tamen requirebatur adhuc, ut medium constatue-
 ret non ut praecognita d. dicitur tamen cognosci in ipsis trijs &
 n. separatim. ad probationem. c. stat. & Alon. & dist.
 cons. eadem distinctione.

Tam igitur proz sui q. proposita int. Dico i. Praecog-
 nita henda tamen ante dicitur, quia in ipso progressu dicitur, sicut
 quinq. semper subiecto. Dico; Trias, medium, &
 contra: praenotiones autem sunt septem. Semper, de quibus
 quid sit n. r. & quod sit. de Passione qd. vocabulum significat.
 De Trijs, quod sunt vera. De medio quid sit n. r. & qd.
 sit. De contra autem quod sit bona. Et haec d. quia n.
 apparent plura, nec pauciora, q. praecognosci deant ante
 ingressum, & in ipso progressu dicitur, quia illa praecognita q. q.
 & septem praenotiones, quas modo numeravimus: q. est.

Art. 3.

De Prima Praenotione subiecti

Constat in. aa. praenotiones subiecti esse duas, nempe quid
notis, i. quid uocabulum significet. & quid sit. i. quod possit existe-
re. De his tribus. pp. has duas praenotiones subiecti addenda
sunt nempe quid rei, i. quid sit definitio, et circa ipsius
subiecti.

Notandum quod nos potest loqui de subiecto alicuius scientiae
totalis uel de subiecto scientiae partialis, i. de subiecto
alicuius artis pro re solut. q.

Sit etiam de subiecto scientiae totalis, nempe praecognoscen-
dum est quid sit res. i. quid sit definitio, & circa ipsius
subiecti: De subiecto autem scientiae partialis, non ita. Et etiam quo-
ad est genus, quia, ut alicuius scientiae totalis addiscatur, debet illius
genus praecognosci (ut dicit Aristoteles): sed praecipuum primum
in genere scientiae totalis, est de subiecto totalis eiusdem scientiae:
quod talis de subiecto praecognosci: et contra de subiecto alicuius scientiae
totalis, praecognoscendum est quid sit rei. Coniungitur etiam Aristoteles,
in libro cuiuslibet tractatus de subiecto illius subiecti, ut potest in De
terminis, ubi de subiecto enumeracionem, & in Li-
bro ubi de subiecto est intelligitur de subiecto cuiuslibet artis tota-
lis praecognoscendum est quid sit rei.

Pr. deinde et: quoad 2° p^o, quia multa acquiruntur
 si scia generalis: & multa claus. demonstratio, quin ipsa dicitur
 procedant q^o de perfectionem subta (ut p^o in illis, q^o proce-
 dunt q^o eam mat^o: & formalem intrinsecam; ut et q^o cas.
 extrinsecas vitales; quales e^o formales extrinsecas; efficiens
 item: in exemplar, & formalis in creatura: q^o de subta scia gen-
 eralis n^o requiritur, ut p^o noscatur quid sit res.

De 2° Prænotione subta.

Subta prænotio, ut iam diximus, e^o quod sit, i. quod
 sit possibile, seu quod possit existere. quia n^o solum dicitur
 de subta totalis scia; sed et de subta partialis. Pr. quia ois
 scia conati ostendere veram aliquam passionem de aliquo
 vero ente, seu subta: q^o perio dicit supponere illud posse
 existere; seu e^o possibile; alioquin ignoraret illud e^o vera
 ens, inq^o laboraret e^o ostendenda^o vera^o passionem de
 illo. Illud t^o not^o e^o producta^o resolut^o procedere de scia,
 acquisita magistri op^o, & q^o disciplina. N^o si scia acqui-
 renda sit propria inventionem, tunc n^o satis e^o p^o cognosce-
 re de subta quod possit existere; sed opus erit p^o cognoscere
 quod actu existat: id t^o erit p^o acciens, & quia a liq^o scia n^o po-
 terit p^o suis, & propria industria comparari, ni subta e^o sum
 existat, & p^o p^o fieri.

Intelliga de scia
 op^o magistri acq-
 sita.

Prænotio

Arguatur qd quilibet scia totalis potest demonstrare sui subiecti
 esse possibile, seu potest considerare: Cuius scia totalis quia
 qd n' h'et locu' in Partiali' va' h'et nec qd libet est significationem
 sumpta, qd proinde n' h'et p'ria qd potest demonstrare? By
 affirmative, idq' ta' a posteriori p'cipis, quia a priori per
 cas extrinsecas civiles. qd quod illud potest demonstrare a pos
 teriori, quia n' repugnat demonstrare a posteriori de aliquo
 ente possibilitatem ad existendum? qd quilibet scia totalis
 poterit hanc possibilitatem de aliq' sub subiecto demonstrare.
 qd Ans, quia possibilitas ad existendum e' propria' ois
 entis, & continet aliquos effis, vq' aliqua' operationem
 actuam, aut sustentationem passivam? qd q' huiusmodi
 poterit ipsa possibilitas demonstrari. Quod si scia potest hanc
 demonstrare a priori, n' p' cas interna, sed externa, ostendit.
 quia subiectum cuiusq' scia totalis pendet in h'et a effici
 ente, finali, & ex p'ari: qd si scia natus, (saltem au
 rilio metaphisica) tales cas bene cognoscat, poterit p'
 illos sui subiecti possibilitatem demonstrare.

Art. Quartus.
 Arg' in praenotione Passionis

la³

Pa. sup. statim una tm e grandione passionis habendam, tam ante ingressu dnois, qua post ingressu
 (quid nominis) . Sd contra hoc dicitur. In progressu demonstrationis det praecognosci de passione quid rei: q
 n' e una tm passionis praesentio in progressu demonstr
 p. Ans, quia ois demonstratio det here pro medio definitione
 passionis, et subiecti, aut saltem definitionem solius passionis: sd q' definitionem cuiusq' rei cognoscit de illa qd
 rei: q' n' in ingressu dnois, det praecognosci quid rei de passione. R. N. Ans. Ad eius probem N. Mai. tri e quia
 ut demonstratio sit bona, satis e si heat pro medio definitione
 subiecti: nec requiritur nec definitio passionis.

2. De passione praecognoscenda e, quid sit: quod pot e dicitur: q' passio n' het una tm praenotione. p.
 Ans, quia nemo conatur dnois de subto passione, qua existimat
 impossibilem: q' det illa existimare possibilem, atq' adeo
 det praecognoscere de illa (quod sit). R. N. Ans. Ad eius
 probationem. N. cont. tri e quia ut aliquis conetur dnois
 de subto aliqua passione, satis e si illa n' existimet impos
 sibilem, qns alioquin illa n' existimet possibilem et conue
 nientem subto: hoc n' e quod per demonstrationem inq
 ritur.

Art.

Art. Quint.

Arg. contra praenotionem
Contia.

Prima in e praenotio Contia, ut iam diximus, neque ut
sit bona sed contra hanc praenotionem insurgit arguere
quia si contia esset praecognita cognosceretur per aliquam no-
titiā ante etiam: sed non apparet talis notitia, per quam con-
sequentiā cognoscatur, quod non est praecognita. Et Min. quia
del cognosceretur per notitias praemissarum, vel per aliam.
sed neutrum videtur ad: quod est. Et. et Min. sed deus pro-
batione. et. et Min. Primum est quia Consequentia, seu bonitas
contia, quod non aliud est, quam recta ratio etiam a praemissis, per
cognosci uno et duobus modis. scilicet per peculiarem cognitionem appre-
hensivam, vel judicativam, quod ad illam breviter; quomodo cognosci
solet praecipue ab illis, qui incipiunt. Et modo per cognosci per
resu actum etiam, qui non solum approbat perhibetur ipsius etiam
sed et ipsa etiam contia. Judicando. scilicet illa bene sequi ex
praemissis, quomodo cognosci solet a doctis et exercitatis,
quorum in illis celebritate sua, et ex praemissis, statim evolat